

[Udenrigsministeren.]

stemmelser, men saa drejer det sig om Aand, om man virkelig vil lægge den rigtige Aand ind i den nye Organisation. Og vil man dette og samtidig være Realist, maa man hævde, ikke alene set paa Baggrund af Verdenskrigen og dens Forløb, men ogsaa paa Baggrund af Magtforholdene i Verden, at hvis de fem store, afgørende Nationer ikke holder sammen og er enige, saa vil der ikke kunne blive Lykke ved denne Organisation. Derfor har man stillet sig paa det Standpunkt, at de fem store Nationer, altsaa Kina, Frankrig, Sovjetrusland, Storbritannien og Amerikas Forenede Stater, skal have hver eet fast Medlem i Sikkerhedsraadet ved Siden af de 6 ikke faste Medlemmer, og saa kan man, bortset fra en ikke betydningsløs Undtagelse, med Hensyn til Afstemningen sige, at for at træffe afgørende Beslutninger i Sikkerhedsraadet maa de 5 Stormagter være med.

Der gives naturligvis herved den enkelte Stormagt en ganske overordentlig Magt, men der gives den ogsaa et meget stort Ansvar for Organisationens Succes eller Nederlag. Jeg vil gerne her fra Folketingets Talerstol have Lov til at sige, at det eneste — det er maaske for stærkt sagt, men det vigtigste storpolitiske Spørgsmaal, Delegationen i San Francisco blev stillet over for, var, hvilket Standpunkt den vilde indtage til Stormagternes Vetoret, og her maatte de tre nævnte Herrer, vore Delegater, for saa vidt, saadan som Forbindelsen med U. S. A. var, træffe dette Standpunkt nogenlunde alene. Jeg har fremhævet i Det udenrigspolitiske Nævn, hvor denne Sag har været behandlet et Par Gange, at naar Delegationen, de Herrer Minister Kauffmann, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch og Professor Husfeldt, indtog det Standpunkt at bøje sig for Vetoretten, at dette var det forstandigste i Situationen, skønt det i og for sig maaske gik lidt imod, hvad man kunde have Lyst til ud fra en strengt ideel Betragtning, saa var det efter min Opfattelse fuldkommen rigtigt, og at man i den danske Delegation havde begaaet en Fejl, hvis man ikke havde gjort dette.

Pagten indeholder derefter Bestemmelse om, hvorledes mellemfolkelige Konflikter skal bilægges, hvorledes man først skal forsøge, kan man sige, at forhandle sig til Rette, at foretage Skridt af ikke-militær Art, og hvis dette ikke er tilstrækkeligt, saa foretage militære Skridt. Endvidere om, hvad Sikkerhedsraadet og De Forenede Nationer kan kræve stillet til Raadighed af de enkelte Magter, for at der kan sættes Styrke bag

Kravet, som De Forenede Nationer og Sikkerhedsraadet stiller.

Videre er der i Pagten Bestemmelser om økonomiske og sociale Forhold, og jeg tror, man har Lov til at sige, at de Bestemmelser, som der indeholdes i Kapitlerne om det mellemfolkelige Samarbejde, om de forskellige Institutioner, der nedsættes, er Bestemmelser, som vi fra dansk Side med særlig Glæde kan tiltræde, understregende, at de Maal, som man der sætter sig om Beskæftigelse til alle, om en vis økonomisk Sikkerhed, om socialt trygge Forhold; rammer, hvad et overvældende Flertal, for ikke at sige alle i det danske Samfund, ønsker.

Den nye mellemfolkelige Domstol, som skal have sit Sæde i Haag, er det vigtigste dømmende Organ. Jeg tror, det vil føre for vidt for mig ved denne Lejlighed nærmere at præcisere, hvorledes Domstolen skal virke. Men jeg tror ogsaa, at man ved Gennemlæsning af Bestemmelserne vil erkende, at den er bygget op paa en Maade, som kan virke tilfredsstillende.

Hvis jeg da skulde resumere, hvad denne Pagt gaar ud paa, sammenlignet med Folkeforbundet, vil jeg sige, at den har den store Fordel, at den bygger paa et Samarbejde af næsten alle Verdens Nationer, i hvert Fald 50 af dem, saaledes at de, naar de nu har tiltraadt den, gaar ind med en ganske særlig Forpligtelse over for deres eget Arbejde. Man kan sige, at den for saa vidt bygger videre paa Folkeforbundets System, og det vilde jo ogsaa være underligt, om andet skete. Den bibeholder Princippet om Staternes suveræne Ligeberettigelse, men den er utvivlsomt organisatorisk og administrativt bedre ordnet, end Folkeforbundet var det.

Skulde jeg til allersidst sige et Par Ord om vor egen Stilling til Pagten og om, hvorfor jeg beder det høje Folketing om at tiltræde den og tiltræde den enstemmigt, skulde det være følgende.

Det danske Folk har altid været en varm Tilhænger af mellemfolkeligt Samarbejde. Det danske Folks Repræsentanter gjorde med Tilslutning fra hele Rigsdagen og saa at sige alle i vort Folk i det gamle Folkeforbund et Arbejde for at gøre det mest mulige ud af denne Institution. Det danske Folk er fuldstændig parat til inden for De Forenede Nationer at paatage sig de Forpligtelser og Byrder, som følger af at være Medlem, og naar vi gaar ind til dette Arbejde, gør vi det med den Tanke, at det denne Gang skal lykkes. Verden har oplevet saa mange Ulykker; vi af den lidt ældre Generation har set 10 Aars ulykkelig